40 หะดีษ ว่าด้วยคุณงามความดี ที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์

[ไทย – Thai – تايلاندي]

สำนักพิมพ์อัลกอสิม

แปลโดย : แวมูฮัมหมัดซาบรี แวยะโก๊ะ

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : เว็บไซต์หนังสืออิสลามฉบับกระเป๋า www.ktibat.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

الأربعون في الأعمال الموجبة لدخول الجنة

« باللغة التايلاندية »

دار القاسم

ترجمة: محمد صبري يعقوب

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: موقع الكتيبات الإسلامية www.ktibat.com

2014 - 1435

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

40 หะดีษว่าด้วยคุณงามความดี ที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์

الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله الداعي إلى دخول الجنات، أما بعد:

สถานที่อันมีเกียรติที่อัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ ได้ทรงตระเตรียมไว้นั้น (นั่นคือสวนสวรรค์) ย่อมไม่ใช่สิ่งที่จะไขว่คว้ามาได้ด้วยกับความหวังอันเลื่อนลอย และคนที่มีความเกียจคร้านอยู่ในตัวก็ไม่มีวันจะประสบพบกับมัน และไม่มีใครสามารถเข้าไปยังมันได้นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาที่หมั่นทำอิบาดะฮฺต่อพระเจ้าของพวกเขา โดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ ทั้งยังได้เจริญรอยตามท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ผู้มีเกียรติ ผู้ซึ่งไม่ลังเลแม้เพียงชั่วครู่เดียวในการเรียกร้องพวกเขาไปสู่ความพึงพอพระทัยของอัลลอฮฺและสวนสวรรค์ของพระองค์

ไม่มีข้อสงสัยใดๆ อีกว่า การได้เข้าสวนสวรรค์นั้นถือเป็นความปรารถนาอันสูงสุดและเป็นความใฝ่ฝันที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง ซึ่งคนทุกคนต่างกล่าวถึงและรอคอยมัน ด้วยเหตุนี้เองบรรดาชาวยิวและคริสต์ต่างก็กล่าวอ้างว่าพวกเขาคือกลุ่มคนที่จะได้เข้าสวนสวรรค์ ดังที่พวกเขาได้กล่าวว่า

﴿ وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١١١ ﴾ [البقرة: ١١١]

ความว่า “**พวกเขากล่าวว่า ไม่มีใครที่จะได้เข้าสวรรค์ เว้นเสียแต่ว่าเขาจะเป็นยิวหรือคริสเตียน นี่คือความหวังอันเลื่อนลอยของพวกเขา จงกล่าวกับพวกเขาเถิดว่า จงนำหลักฐานของพวกท่านมา ถ้าพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง**” (สูเราะฮฺอัล-บะเกาะเราะฮฺ : 111)

ซึ่งนี่คือคำกล่าวอ้างที่สวนทางกับสิ่งที่อัลลอฮฺและท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แจ้งแก่เราไว้ว่าไม่มีใครที่จะได้เข้าสวนสวรรค์ยกเว้นคนที่ยอมมอบตนต่ออัลลอฮฺและเป็นคนที่ทำความดี

มีคนไม่ใช่น้อยที่เข้าใจว่าการได้เข้าสวนสวรรค์นั้นเพียงพอกับการกล่าว “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ” โดยที่ไม่ต้องกล่าวถ้อยคำใดๆ อีก เพียงแค่กล่าวถ้อยคำนี้ก็เพียงพอ ด้วยเหตุนั้นเองจึงทำให้พวกเขาละเลยต่อการปฏิบัติอะมั้ลต่างๆ และมักง่ายในการทำความผิดที่ถูกคาดโทษอันนำมาซึ่งพินาศสู่ตนเอง

แน่นอนว่า อัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ จะไม่ถูกสอบสวนในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ ซึ่งพระองค์เป็นผู้กระทำโดยเด็ดขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะไม่มีมนุษย์คนใดมีสิทธิ์ที่จะวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องราวระหว่างอัลลอฮฺกับปวงบ่าวของพระองค์ได้ พระองค์จะให้คนที่พระองค์ทรงประสงค์ได้เข้าสวนสวรรค์ และพระองค์จะให้คนที่พระองค์ทรงประสงค์ได้เข้านรก - เราขอต่ออัลลอฮฺให้คุ้มครองเราจากการลงโทษของไฟนรกด้วยเถิด- ดังนั้นผู้ใดที่บกพร่องในการเคารพเชื่อฟังต่ออัลลอฮฺ พระองค์ก็จะให้เขาเข้าสู่ไฟนรก บางทีคนเหล่านี้อาจจะมีข้อผิดพลาดเพราะอ้างหะดีษต่างๆ ที่พวกเขาได้ยินแล้วเข้าใจไปเองว่าการได้เข้าสวนสวรรค์นั้นเพียงพอกับการกล่าวถ้อยคำหนึ่งถ้อยคำใดเพียงเท่านั้น เช่นหะดีษที่ว่า

«مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ» [أخرجه أبو داود (رقم 3116) وصححه الألباني في مشكاة المصابيح (رقم 1621)]

ความว่า “**ผู้ใดที่คำกล่าวสุดท้ายของเขา(ก่อนที่จะเสียชีวิต) คือ “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ” ย่อมได้เข้าสวนสวรรค์**” (บันทึกโดยอบูดาวูด หมายเลข 3116 และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษที่เศาะฮีหฺใน “มิชกาตุลมะศอบีหฺ” หมายเลข 1621)

หรือ

«أَنَّ اللهَ يُدْخِلُ أَقْوَامًا الجَنَّةَ وَلَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ»

ความว่า “**แท้จริงอัลลอฮฺจะให้ชนกลุ่มหนึ่งได้เข้าสวนสวรรค์โดยที่พวกเขาไม่เคยทำความดีใด ๆ เลย**” (สำนวนส่วนนี้ไม่ปรากฏการบันทึกจากแหล่งอ้างอิงใดๆ แต่เนื้อหามีความสอดคล้องกับการบันทึกของท่านมุสลิม หมายเลข 302)

เราขอกล่าวแก่พวกเขาว่า ใช่ หะดีษเหล่านั้นกล่าวถูกต้อง แต่เดี๋ยวก่อน เพราะจำเป็นที่เราต้องเข้าใจให้ดีๆ และอย่าเข้าใจตัวบทหลักฐานตามอำเภอใจ

กล่าวคือ ผู้ใดที่คำสุดท้ายของเขาก่อนที่จะเสียชีวิต คือ "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ" แท้จริงอัลลอฮฺได้จบชีวิตของเขาด้วยการจบชีวิตที่ดีงาม และพระองค์ทรงประสงค์ให้เขาได้รับความดีงาม แม้นว่าชีวิตก่อนหน้านี้ของเขาจะไม่ใช่เช่นนั้นก็ตาม และนี่คือความโปรดปรานของอัลลอฮฺ โดยที่พระองค์จะทรงให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น ซึ่งคนที่สามารถกล่าวถ้อยคำนี้ในช่วงท้ายชีวิตของเขานั้นมีอยู่น้อยมาก เราขอต่ออัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ ด้วยความโปรดปรานและเกียรติคุณของพระองค์ให้เราได้กล่าวถ้อยคำนี้ในขณะที่ใกล้เสียชีวิตด้วยเถิด

เช่นเดียวกันบรรดากลุ่มคนที่อัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ ได้ให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์ โดยที่พวกเขาไม่เคยทำความดีใดๆ เลยนั้น พวกเขาจะต้องไม่ใช่กลุ่มคนที่ตั้งภาคีต่อพระองค์ แต่พวกเขาต้องเป็นผู้ที่ให้ความเอกะต่อพระองค์ ดังที่มีรายงานที่ถูกต้องเข้ามาเสริมในเรื่องนี้ว่า "พวกเขาไม่เคยทำความดีใดๆ เลย นอกจากพวกเขาได้ให้ความเป็นเอกะต่ออัลลอฮฺเพียงเท่านั้น"

ซึ่งนี่คือความเข้าใจในเรื่องนี้ที่ถูกต้องและเป็นสิ่งที่เราต้องยึดมั่นกับมัน

เพราะฉะนั้น ไม่มีใครที่จะได้เข้าสวนสวรรค์นอกจากผู้ที่ให้ความเอกะต่ออัลลอฮฺ และไม่นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์ ซึ่งในเรื่องนี้อัลลอฮฺได้แจ้งแก่เราในคัมภีร์ของพระองค์ และท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้บอกแก่เราในสุนนะฮฺของท่านว่าจำเป็นที่ต้องมีความศรัทธาและมีการปฏิบัติอะมัลที่ศอลิหฺควบคู่กัน ดังที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสว่า

﴿ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٨٢ ﴾ [البقرة: ٨٢]

ความว่า “**ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบการดี จะเป็นผู้ที่ได้อยู่ในสวรรค์ และพำนักอยู่ที่นั่นตลอดไป**” (สูเราะฮฺอัล-บะเกาะเราะฮฺ : 82)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ وَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُونَ نَقِيرٗا ١٢٤ ﴾ [النساء : ١٢٤]

ความว่า “**และผู้ใดกระทำในส่วนที่เป็นสิ่งดีงามทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม ในฐานะที่เขาเป็นผู้**

ศรัทธาแล้วไซร้ ชนเหล่านี้จะได้เข้าสวรรค์ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่ารูเล็ก ๆ ที่อยู่บนหลังเมล็ดอินทผาลัม” (สูเราะฮฺอัน-นิสาอ์ : 124)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ ٱلۡجَنَّةِ غُرَفٗا تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ نِعۡمَ أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ ٥٨ ﴾ [العنكبوت: ٥٨]

ความว่า “**และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายแน่นอนเราจะให้พวกเขาพำนักอยู่ในห้องพิเศษแห่งสวนสวรรค์ ณ เบื้องล่างมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล รางวัลของผู้กระทำความดีช่างประเสริฐแท้ ๆ”** (สูเราะฮฺอัล-อันกะบูต : 58)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَأَخۡبَتُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّهِمۡ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٣ ﴾ [هود: ٢٣]

ความว่า “**แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ปฏิบัติความดีและสำรวมตนต่อพระเจ้าของพวกเขา ชนเหล่านั้นคือชาวสวรรค์ ซึ่งพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล”** (สูเราะฮฺฮูด : 23)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمُ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٣٢ ﴾ [النحل: ٣٢]

ความว่า "**บรรดาผู้ที่มลาอิกะฮฺเอาชีวิตของพวกเขาโดยที่พวกเขาเป็นคนดี พลางกล่าวว่า ศานติจงมีแด่พวกเจ้า จงเข้าไปในสวนสวรรค์เนื่องจากสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้**" (สูเราะฮฺอัน-นะหฺลฺ : 32)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا ٦٠ ﴾ [مريم: ٦٠]

ความว่า "**เว้นแต่ผู้ขอลุแก่โทษและศรัทธา และกระทำความดี ชนเหล่านั้นจะได้เข้าสวนสวรรค์และพวกเขาจะไม่ได้รับความอธรรมแต่อย่างใด**" (สูเราะฮฺมัรยัม : 60)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ وَقَالُواْ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي صَدَقَنَا وَعۡدَهُۥ وَأَوۡرَثَنَا ٱلۡأَرۡضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ ٱلۡجَنَّةِ حَيۡثُ نَشَآءُۖ فَنِعۡمَ أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ ٧٤ ﴾ [الزمر: ٧٤]

ความว่า “**และพวกเขากล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮฺ ผู้ซึ่งได้ทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่สมจริงแก่พวกเรา และทรงทำให้เราได้ครอบครองแผ่นดินในสวนสวรรค์ เพื่อที่เราจะได้พำนักอยู่ตามที่เราประสงค์ ดังนั้นรางวัลของบรรดาผู้กระทำความดีช่างยอดเยี่ยมแท้ ๆ**” (สูเราะฮฺอัซ-ซุมัร : 74)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ وَتِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِيٓ أُورِثۡتُمُوهَا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٧٢ ﴾ [الزخرف: ٧٢]

ความว่า “**และนั่นคือสวนสวรรค์ ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกให้รับเป็นมรดกตามที่พวกเจ้าได้กระทำ (ความดี) ไว้**” (สูเราะฮฺอัซ-ซุครุฟ : 72)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ تِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِي نُورِثُ مِنۡ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيّٗا ٦٣ ﴾ [مريم: ٦٣]

ความว่า “**นั่นคือสวนสวรรค์ซึ่งเราให้เป็นมรดกแก่ปวงบ่าวของเรา ผู้ที่มีความยำเกรง**” (สูเราะฮฺมัรยัม : 63)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٤ ﴾ [الأحقاف: ١٤]

ความว่า “**ชนเหล่านั้นคือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เป็นการตอบแทนที่พวกเขาได้กระทำไว้**” (สูเราะฮฺอัล-อะหฺกอฟ : 14)

บรรดากลุ่มอายะฮฺอันชัดแจ้งเหล่านี้ เป็นหลักฐานที่บ่งชี้ได้อย่างเด่นชัดว่าการจะได้เข้าสวนสวรรค์นั้นก็ต้องประกอบด้วยกับการมีความศรัทธาและปฏิบัติอะมัลที่ศอลิหฺ เฉกเช่นที่บรรดาหะดีษต่างๆ ของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ได้นำเสนอผ่านหนังสือเล่มเล็กๆ นี้ ก็เป็นข้อบ่งชี้ที่ชัดแจ้งว่ามีการงานที่ศอลิหฺที่เป็นเหตุทำให้เข้าสวนสวรรค์ ทั้งนี้ก็เพื่อให้มุสลิมที่ปรารถนาให้ชีวิตของตนประสบกับความสำเร็จและเพื่อให้คนที่ประสงค์ที่จะประดับประดาตนเองและปฏิบัติตามคุณลักษณะเหล่านั้นมีความกระตือรือร้นให้ได้ดีที่สุด หวังว่าอัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ ทรงโปรดให้เราทุกคนได้เข้าสวนสวรรค์และรอดพ้นจากไฟนรก

แท้จริง มีหลักฐานที่ถูกต้อง และเรื่องราวที่ถูกยอมรับ รวมถึงสัญชาตญาณของมนุษย์ที่บริสุทธิ์ ได้บ่งชี้ว่าอัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ ไม่ทรงทำให้อะมัลที่ศอลิหฺกับอะมัลที่ชั่วนั้นมีความเท่าเทียมกันอย่างแน่นอน ดังที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสในเรื่องนี้ว่า

﴿ قُل لَّا يَسۡتَوِي ٱلۡخَبِيثُ وَٱلطَّيِّبُ وَلَوۡ أَعۡجَبَكَ كَثۡرَةُ ٱلۡخَبِيثِۚ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ١٠٠ ﴾ [المائدة: ١٠٠]

ความว่า "**จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว่าสิ่งเลวกับสิ่งดีนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน และแม้ว่าความมากมายของสิ่งชั่วนั้นได้ทำให้ท่านพึงใจก็ตาม จงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย! เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ**" (สูเราะฮฺอัล-มาอิดะฮฺ : 100)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ أَفَمَن كَانَ مُؤۡمِنٗا كَمَن كَانَ فَاسِقٗاۚ لَّا يَسۡتَوُۥنَ ١٨ ﴾ [السجدة : ١٨]

ความว่า "**ดังนั้น ผู้ศรัทธาจะเหมือนกับคนชั่วช้ากระนั้นหรือ? พวกเขาย่อมไม่เท่าเทียมกันแน่ๆ**" (สูเราะฮฺอัส-สัจญ์ดะฮฺ : 18)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสอีกว่า

﴿ لَا يَسۡتَوِيٓ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۚ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ ٢٠ ﴾ [الحشر: ٢٠]

ความว่า "**บรรดาชาวนรกกับบรรดาชาวสวนสวรรค์นั้นไม่เหมือนกันดอก บรรดาชาวสวนสวรรค์พวกเขาเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ**" (สูเราะฮฺอัล-หัชรฺ : 20)

และเพื่อที่จะให้มุสลิมได้รับรู้ว่าอะมั้ลที่ประเสริฐที่สุดที่จะทำให้บ่าวคนหนึ่งมีความใกล้ชิดกับพระเจ้าของเขานั้นคือการให้ความเป็นเอกะต่ออัลลอฮฺ สุบหานะฮุ วะตะอาลา และไม่มีการตั้งภาคีใดๆ กับพระองค์ ซึ่งนี้คือสุดยอดของอะมั้ลที่ศอลิหฺ และเป็นสุดยอดของอะมั้ลที่ประเสริฐที่สุดที่เป็นเหตุให้เข้าสวนสวรรค์ เฉกเช่นที่การอ่านอัลกุรอานและปฏิบัติตามคำสั่งสอนที่มีอยู่ โดยมุ่งมั่นปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกสั่งใช้และหลีกห่างจากสิ่งที่ถูกสั่งห้ามนั้นก็เป็นเหตุที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์และรอดพ้นจากไฟนรก ดังนั้นผู้ใดที่ให้อัลกุรอานเป็นธรรมนูญแห่งชีวิตมันก็จะนำเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ และเฉกเช่นที่บทซิกิรต่างๆ ก็เป็นปัจจัย

หนึ่งที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์ ในเรื่องนี้มีหลักฐานที่ยืนยันว่าในทุกๆ การตัสบีหฺ(สุบหานัลลอฮฺ) การตะหฺมีด(อัลหัมดุลิลลาฮฺ) การตักบีร(อัลลอฮุอักบัร) จะสามารถปลูกต้นไม้ในสวนสวรรค์ได้ เช่นเดียวกับการอาบน้ำวุฎูอฺและการละหมาดก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์ ซึ่งใครก็ตามที่ละหมาดสุนัต 12 ร็อกกะอะฮฺ อัลลอฮฺจะทรงสร้างบ้านหลังหนึ่งในสวนสวรรค์ และการสุญูดอย่างมากมายนั้นก็เป็นเหตุที่ทำให้ได้ใกล้ชิดกับท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในสวนสวรรค์ ดังที่มีรายงานในเรื่องนี้ว่าเศาะหาบะฮฺคนหนึ่ง (นั่นคือ ท่านเราะบีอะฮฺ บินกะอฺบฺ อัล-อัสละมีย์) ได้ขออยู่ใกล้ชิดกับท่านในสวนสวรรค์ ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า

«فَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ» [أخرجه مسلم (رقم (226).]

ความว่า "**ดังนั้น จงช่วยฉันให้สามารถช่วยท่านในเรื่องนี้ได้ด้วยการสุญูดอย่างมากมายเถิด**" (กล่าวคือการที่จะได้อยู่ใกล้ชิดกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในสวนสวรรค์นั้นก็ด้วยกับการใกล้ชิดกับอัลลอฮฺให้ได้มากที่สุด ยิ่งใกล้ชิดกับอัลลอฮฺมาก ก็ยิ่งได้ใกล้ชิดกับท่านนบีมาก) (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 226)

สำหรับการบริจาคทานและการถือศีลอดก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์ ดังนั้นใครก็ตามที่เป็นคนที่ชอบบริจาคทานเขาก็จะเข้าสวนสวรรค์ทางประตูแห่งการบริจาคทาน ส่วนใครก็ตามที่ถือศีลอดเขาก็จะเข้าสวนสวรรค์ทางประตูอัร-ร็อยยาน

ส่วนการทำหัจญ์นั้น ใครก็ตามที่ได้ทำหัจญ์โดยไม่พูดจาหยาบคาย(ลามก)และไม่กระทำสิ่งชั่วช้าใดๆ ก็ไม่มีผลตอบแทนใดสำหรับเขานอกจากสวนสวรรค์ เช่นเดียวกันการทำญิฮาด ใครก็ตามที่ทำการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺ โดยที่เขาไม่ได้ต้องการสิ่งใดนอกจากเพื่อเชิดชูพระดำรัสของอัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ ให้สูงส่ง แน่นอนที่สุดอัลลอฮฺได้รับประกันว่าถ้าหากเขาตายไปแล้วก็จะได้เข้าสวนสวรรค์ สำหรับการมีจรรยามารยาทที่ดี มีความอ่อนโยน มีการให้อภัยซึ่งกันและกัน และมีหัวใจที่ไม่เคียดแค้นกับใครนั้น ก็ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์ การดูแลเด็กกำพร้าและการให้ความเมตตาแก่เพื่อนมนุษย์หรือแม้กระทั่งต่อสัตว์ ก็เป็นเหตุที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์ ในเรื่องนี้มีชายคนหนึ่งที่ได้ให้น้ำแก่สุนัข อัลลอฮฺจึงชื่นชมเขา

และให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ ใช่แต่เท่านั้นคนที่ขจัดภยันตรายต่างๆ จากท้องถนนที่มีมุสลิมสัญจรไปมาเพื่อไม่ให้สิ่งนั้นได้ทำอันตรายแก่พวกเขา ก็เป็นเหตุที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์เช่นเดียวกัน หรือใครที่อบรมสั่งสอนเหล่าบุตรีของเขา หรือพี่สาวน้องสาวของเขาด้วยการอบรมเป็นอย่างดี รวมถึงการได้ดูแลพวกเธอ ปกป้องรักษาพวกเธอ ก็เป็นเหตุให้ได้เข้าสวนสวรรค์ สำหรับการทำดีต่อบิดามารดานั้นถือเป็นสิ่งที่มีความประเสริฐมากที่สุดและเป็นความดีงามอย่างล้นหลาม แน่นอนว่าบิดามารดานั้นเป็นจุดเชื่อมระหว่างประตูของสวนสวรรค์และสวนสวรรค์นั้นอยู่ใต้ฝ่าเท้าของมารดา แล้วคนที่มีสติปัญญาสมควรจะมองข้ามความดีเหล่านี้หรือ? ทั้งๆ เบื้องหน้าของเขาและในบ้านของเขานั้นมีบิดาและมารดาอยู่

การเยี่ยมเยียนคนป่วยเพื่ออัลลอฮฺ และการเยี่ยมเยียนพี่น้องที่ไม่ใช่เครือญาติของเขาเพื่อหวังในผลบุญจากอัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ โดยไม่ได้หวังผลตอบแทนในเรื่องดุนยา แน่นอนที่สุดอัลลอฮฺจะไม่ยินดีที่จะตอบแทนเขาน้อยไปกว่าการให้ได้เข้าสวนสวรรค์ เช่นเดียวกันการอดทนในบททดสอบและการยินดีพอใจในการบันทึกกฎสภาวะต่างๆ ก็ไม่มีผลตอบแทนใด

สำหรับเขานอกจากการได้เข้าสวนสวรรค์ ซึ่งใครก็ตามที่ลูกของเขาเสียชีวิตและเขาได้อดทนและหวังผลตอบแทน และได้สรรเสริญต่ออัลลอฮฺ พระองค์ก็จะสร้างบ้านหลังหนึ่งในสวนสวรรค์แก่เขาและตั้งชื่อว่าบ้านหลังนั้นว่า “บัยตุลหัมดิ” หรือบ้านแห่งการสรรเสริญ

และใครที่สูญเสียดวงตา แล้วเขาก็อดทนและหวังในผลตอบแทน อัลลอฮฺจะไม่ยินดีในการตอบแทนเขานอกจากสวนสวรรค์ และพระองค์จะทรงทดแทนสิ่งที่ได้สูญเสียไปด้วยกับความโปรดปรานที่นับไม่ถ้วน

เป็นที่ประจักษ์ว่าปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์นั้นมีมากมายอย่างนับไม่ถ้วน ด้วยเหตุนี้ เราจึงขอสรุปอย่างรวบรัดที่สุดด้วยการนำเสนอ 40 หะดีษ คุณงามความดีที่ทำให้เข้าสวนสวรรค์ ซึ่งหวังว่าเราทุกคนจะได้ยึดและปฏิบัติตามมัน และหวังว่าความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเราจะทรงประทานแก่พวกเราทุกคน และทรงให้เราอยู่ในปวงบ่าวที่ดี และฉันขอต่ออัลลอฮฺด้วยความโปรดปรานของพระองค์ และด้วยเกียรติคุณของพระองค์ ได้โปรดประทานของขวัญแก่เรา และอย่าได้หักห้ามเราจากความดีงามและผลบุญที่มีอยู่ และปรากฏหลักฐานที่

ถูกต้องว่าการแนะนำสู่การทำความดีนั้นจะได้รับผลบุญเฉกเช่นการปฏิบัติสิ่งนั้น ดังนั้นหากพระองค์ทรงหักห้ามจากการได้รับผลบุญของการปฏิบัติอะมั้ล ก็ได้โปรดอย่าได้หักห้ามผลบุญของการแนะนำสู่การทำความดี และความผาสุกสำหรับผู้ที่อัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ ได้ให้ความสำเร็จ และฉันขอต่ออัลลอฮฺให้การสิ้นชีวิตของเราทุกคนเป็นการสิ้นชีวิตที่ดีงาม โดยให้เรามีความผาสุกและไม่มีความทุกข์ยากอีกตลอดไป

และคำวอนขอสุดท้ายของเราคือ "มวลการสรรเสริญทั้งหลายเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก"

1. จากท่านญาบิร บินอับดุลลอฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า

أتى النبي صلى الله عليه وسلم رجل فقال: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْمُوجِبَتَانِ ؟ فقال: «مَنْ مَاتَ لا يُشْرِكُ بِالله شَيْئاً دَخَلَ الجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِالله شَيْئاً دَخَلَ النَّارَ». [أخرجه مسلم (رقم (93).]

ความว่า “**มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม และถามว่า โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ อะไรคือความแน่นอนสองประการล่ะ?” ท่านตอบว่า “ผู้ใดสิ้นชีวิตโดยที่ไม่มีภาคีใด ๆ กับอัลลอฮฺ แน่นอนเขาย่อมจะได้เข้าสวนสวรรค์ และผู้ใดสิ้นชีวิตในสภาพที่มีสิ่งใดเป็นภาคีเทียบเคียงกับอัลลอฮฺ แน่นอนเขาย่อมจะต้องเข้านรก”** (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 93)

2. จากท่านอุบาดะฮฺ บิน อัศ-ศอมิต เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَـنْ شَـهِدَ أَنْ لا إِلَــهَ إِلَّا اللهُ وَحْـدَهُ لا شَرِيـكَ لَــهُ، وَأَنَّ مُـحَــمّداً عَبْـدُهُ وَرَسُولُـهُ، وَأَنَّ عِيْسَى عَبْدُ اللهِ وَرَسُولُـه وَكَلِـمَتُـهُ أَلْقَاهَـا إِلَـــى مَرْيَــمَ وَرُوحٌ مِنْـهُ، وَالجَنَّـةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، أَدْخَلَــهُ اللهُ الجَنَّـةَ عَلَى مَـا كَانَ مِـنَ العَمَـلِ».

[أخرجه البخاري (رقم 3435) ومسلم (رقم 28).]

ความว่า “**ผู้ใดปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ เพียงพระองค์เดียวโดยไม่มีภาคีใด ๆ และปฏิญาณว่านบีมุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและเราะสูลของพระองค์ และนบีอีซาคือบ่าวและเราะสูลของพระองค์ และเป็นสัญญาณความยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่ทรงมอบแด่ท่านหญิงมัรยัม**

และเป็นดวงวิญญาณจากพระองค์ และยืนยันว่าสวรรค์มีจริง นรกมีจริง แน่นอนที่สุดอัลลอฮฺย่อมจะให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ตามที่เขาปฏิบัติมา” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 3435 และมุสลิม หมายเลข 28)

3. จากท่านอบีอัยยูบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วกล่าวว่า

«دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ أَعْمَلُهُ يُدْنِينِي مِنَ الْجَنَّةِ ، وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ ، قَالَ «تَعْبُدُ اللَّهَ ، لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ ، وَتَصِلُ ذَا رَحِمِكَ » ، فَلَمَّا أَدْبَرَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنْ تَمَسَّكَ بِمَا أُمِرَ بِهِ ، دَخَلَ الْجَنَّةَ» [أخرجه مسلم (رقم 13).]

ความว่า **“ได้โปรดชี้แนะฉันเกี่ยวกับการงานที่เมื่อฉันปฏิบัติแล้วจะทำให้ฉันใกล้สวรรค์และห่างไกลจากนรก ท่านนบีก็ตอบว่า คือท่านจะต้องอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ โดยไม่มีสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์, และดำรงละหมาด, จ่ายซะกาต, และสัมพันธ์ดีต่อเครือญาติ หลังจากที่ชายผู้นั้นได้กลับไป ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า หากเขาปฏิบัติสิ่งที่ถูกใช้นี้แล้ว เขาย่อมได้เข้าสวนสวรรค์”** (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 13)

4. จากท่านอบีอุมามะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبُرَ كُلِّ صَلاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ ، إلا أَنْ يَمُوتَ» [أخرجه النسائي في سننه الكبرى (رقم 9848) وصححه المنذري في الترغيب والترهيب وصححه الألباني في صحيح الجامع (رقم 6464)]

ความว่า "**ผู้ใดอ่านอายะฮฺ อัล-กุรสียฺ (อายะฮฺที่ 255 ของสูเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺ) ทุก ๆ หลังละหมาดฟัรฎู ก็ไม่มีสิ่งใดขัดขวางไม่ให้เขาเข้าสวนสวรรค์ได้นอกจากความตายเท่านั้น(กล่าวคือ เมื่อเขาตายก็จะได้เข้าสวรรค์อย่างแน่นอน)**" (บันทึกโดยอัน-นะสาอีย์ ใน "สุนัน อัล-กุบรอ" หมายเลข 9848 และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษที่เศาะฮีหฺใน "เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ" หมายเลข 6464)

5. จากท่านอะนัส บินมาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«سُورَةٌ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هِيَ إِلا ثَلاثُونَ آيَةً ، خَاصَمَتْ عَنْ صَاحِبِهَا حَتَّى أَدْخَلَتْهُ الْجَنَّةَ ، وَهِيَ سُورَةُ تَبَارَكَ» [أخرجه الطبراني في الأوسط والضياء المقدسي في الأحاديث المختارة وقال الهيثمي في مجمع الزوائد (127/7): رواه الطبراني في الصغير والأوسط

ورجاله رجال الصحيح. وحسنه الألباني في صحيح الجامع (رقم 3644).]

ความว่า "**มีสูเราะฮฺหนึ่งจากอัลกุรอานมี 30 อายะฮฺ ซึ่งมันจะช่วยคุ้มครองผู้ที่อ่านมันจนกระทั่งทำให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ นั้นคือสูเราะฮฺตะบาร็อก(อัล-มุลกฺ)**" (บันทึกโดยอัฏ-เฏาะบะรอนีย์ใน "อัล-เอาสัฏ" หมายเลข 3779 และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษที่หะสัน ใน "เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ" หมายเลข 3644)

6. จากท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«الْقُرْآنُ شَافِعٌ مُشَفَّعٌ وَمَاحِلٌ مُصَدَّقٌ، فَمَنْ جَعَلَهُ أَمَامَهُ، قَادَهُ إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَنْ جَعَلَهُ خَلْفَ ظَهْرِهِ، قَادَهُ إِلَى النَّارِ» [أخرجه ابن حبان (رقم 167) والطبراني في الكبير (132/9 رقم 8655)، (198/10 رقم 10450) والبيهقي في شعب الإيمان (رقم 2010) وصححه الألباني في صحيح الجامع (رقم 4443).]

ความว่า "**อัลกุรอาน คือ ผู้ช่วยเหลือและผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ช่วยเหลือ และเป็นทนายที่เชื่อถือได้ ผู้ใดที่ให้อัลกุรอานอยู่เบื้องหน้าเขา อัลกุรอานย่อมนำทางไปสู่สวนสวรรค์ ส่วนผู้ใดทิ้งอัลกุรอานไว้เบื้องหลัง อัลกุรอานก็จะดึงเขาไปสู่ไฟนรก**" (บันทึกโดยอิบนุหิบบาน หมายเลข ๑๖๗,

อัฏ-เฏาะบะรอนีย์ ใน “อัล-กะบีร” หมายเลข 8655 , อัล-บัยฮะกีย์ ใน “ชุอะบุลอีมาน” หมายเลข 2010 และท่านชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษที่เศาะฮีหฺ ใน “เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ” หมายเลข 4443)

7. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السَّجْدَةَ فَسَجَدَ، اعْتَزَلَ الشَّيْطَانُ يَبْكِي، يَقُولُ: يَا وَيْلَهُ، -وَفِي رِوَايَةٍ- يَا وَيْلِي أُمِرَ ابْنُ آدَمَ بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الجَنَّةُ، وَأُمِرْتُ بِالسُّجُودِ فَأَبَيْتُ فَلِي النَّارُ» [أخرجه مسلم (رقم: 81).]

ความว่า “**เมื่อลูกอาดัมคนหนึ่งอ่านอายะฮฺสัจญ์ดะฮฺแล้วสุญูด ชัยฏอนจะออกห่างแล้วร้องไห้ แล้วกล่าวว่า ความพินาศประสบแก่ข้าแล้ว (และอีกสายรายงานหนึ่งมันจะกล่าวว่า) ฉิบหายแล้วข้า ลูกอาดัมถูกสั่งให้สุญูด เขาก็สุญูด เขาจึงได้เข้าสวนสวรรค์ แต่ข้านั้นเมื่อถูกสั่งให้สุญูด ข้าไม่ยอมสุญูด ข้าเลยต้องลงนรก**” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 81)

8. จากท่านอุกบะฮฺ บินอามิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُبْلِغُ أَوْ فَيُسْبِغُ الْوَضُوءَ ثُمَّ يَقُولُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةُ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ» [أخرجه مسلم (رقم: 234).]

ความว่า **“ไม่มีคนใดในหมู่พวกท่านที่อาบน้ำละหมาดอย่างประณีตบรรจงจนกระทั่งแล้วเสร็จ จากนั้นเขากล่าวว่า (ฉันขอปฏิญาณว่า “แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และนบีมุหัมหมัดเป็นบ่าวและเราะสูลของพระองค์” เว้นแต่ประตูสวนสวรรค์ทั้ง 8 บานนั้นจะถูกเปิดให้แก่เขา และเขาจะเลือกเข้าจากประตูใดก็ได้ตามที่ต้องการ”** (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 234)

9. จากท่านชัดด๊าด บินเอาส์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«سَيِّدُ الِاسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لا إِلَـهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لا يَـغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ» قَالَ وَمَنْ قَالَهَا مِنْ النَّهَارِ مُوقِنًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ فَهُوَ مِنْ

أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمَنْ قَالَهَا مِنْ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ » [أخرجه البخاري (رقم 6306).]

ความว่า "เจ้านาย(หรือแม่บท)ของการกล่าวขออภัยโทษ(อิสติฆฟาร)นั้นคือ

อัลลอฮุมมะ อันตะร็อบบีย์ ลาอิลาฮะอิลลาอันตะ เคาะลักฺตะนีย์ วะอะนาอับดุกะ วะอะนา อะลาอะฮฺดิกะ วะวะอฺดิกะ มัสตะฏออฺตุ วะอะอูซุบิกะมินชัรริมา เศาะนะอฺตุ อะบูอุละกะ บินิอฺมะติกะอะลัยยะ วะอะบูอุบิซัมบิ ฟัฆฺฟิรลีอินนะฮู ลายัฆฺฟิรุซซุนูบ อิลลาอันตะ

(โอ้อัลลอฮฺ พระองค์คือพระผู้อภิบาลของข้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างข้าและข้าคือบ่าวของพระองค์ ตัวข้ากับสัญญาแห่งผลตอบแทนที่ดีและสัญญาแห่งการลงโทษของพระองค์นั้น) ข้าทำได้(เท่าที่ข้ามีความสามารถเท่านั้น ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความชั่วร้ายที่ข้าได้กระทำไว้ ข้ากลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อตัวข้า และข้าขอกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความผิดบาปของข้า ดังนั้น ขอได้โปรดประทานอภัยแก่ข้าด้วยเถิด เพราะแท้จริงไม่มีผู้ใดสามารถประทานอภัยในบาปต่าง ๆ ได้นอกจากพระองค์)

ผู้ใดอ่านดุอาอ์นี้ในยามเย็นด้วยความเชื่อมั่นที่แน่วแน่ต่อมัน แล้วเขาได้เสียชีวิตลงในค่ำคืนนั้น เขาจะเป็นหนึ่งในบรรดาชาวสวรรค์ และผู้ใดอ่านมันในยามเช้าด้วยความเชื่อมั่นที่แน่วแน่ต่อมัน แล้วเขาได้เสียชีวิตลงในวันนั้น เขาจะเป็นหนึ่งในบรรดาชาวสวรรค์เช่นเดียวกัน" (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 6306)

10. จากท่านอับดุลลอฮฺ บินอัมรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«خَصْلَتَانِ أَوْ خَلَّتَانِ لَا يُحَافِظُ عَلَيْهِمَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ، يُسَبِّحُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا، وَيَحْمَدُ عَشْرًا، وَيُكَبِّرُ عَشْرًا، فَذَلِكَ خَمْسُونَ وَمِائَةٌ بِاللِّسَانِ وَأَلْفٌ وَخَمْسُ مِائَةٍ فِي الْمِيزَانِ، وَيُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ، وَيَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَيُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَذَلِكَ مِائَةٌ بِاللِّسَانِ وَأَلْفٌ فِي الْمِيزَانِ، فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُهَا بِيَدِهِ، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ؟، قَالَ يَأْتِي أَحَدَكُمْ يَعْنِي الشَّيْطَانُ فِي مَنَامِهِ فَيُنَوِّمُهُ قَبْلَ أَنْ يَقُولَهُ وَيَأْتِيهِ فِي صَلَاتِهِ فَيُذَكِّرُهُ حَاجَةً قَبْلَ أَنْ يَقُولَهَا» [أخرجه أبو داود (رقم ٥٠٦٥) والنسائي (رقم ١٣٤٧) والترمذي (رقم ٣٤١٠) وقال: حديث حسن صحيح. وصححه الألباني في صحيح الجامع (رقم ٣٢٣٠).]

ความว่า “**มีสองสิ่ง ซึ่งไม่มีมุสลิมคนใดที่มั่นปฏิบัติในสองสิ่งนี้แล้ว เว้นแต่เขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ ทั้งๆ ที่สองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ง่าย แต่ก็มีคนที่ปฏิบัติน้อยมาก) แล้วท่านก็ได้กล่าวอธิบายว่า (ในทุกๆหลังละหมาดห้าเวลาให้ท่านกล่าวตัสบีหฺ 10 ครั้ง แล้วกล่าวตะหฺมีด 10 ครั้ง แล้วตักบีรฺอีก 10 ครั้ง ซึ่งจะรวมเป็น 150 คำที่ออกมาจากลิ้น และ1,500 ความดีเมื่อขึ้นตราชั่งในวันกิยามะฮฺ) และให้กล่าวตักบีร 34 ครั้งเมื่อต้องการนอน แล้วให้ตะหฺมีด 33 ครั้ง แล้วตัสบีหฺ 33 ครั้ง ซึ่งจะรวมเป็น 100 คำที่ออกมาจากลิ้น และ 1,000 ความดีเมื่อขึ้นตราชั่งในวันกิยามะฮฺ**” ท่านอับดุลลอฮฺเล่าอีกว่า “**ฉันเห็นท่านเราะสูลุลลอฮฺ ได้นับด้วยมือขวาของท่าน**” บรรดาเศาะหาบะฮฺได้กล่าวว่า “**โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ มันจะเป็นไปได้เช่นไรที่สองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ง่าย แต่ก็มีคนที่ปฏิบัติน้อยมาก**” ท่านนบีได้กล่าวว่า “**ชัยฏอนจะมายังคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านในขณะที่จะนอนแล้วมันก็ทำให้เขาหลับไปก่อนที่จะกล่าวมัน และชัยฏอนจะมายังเขาในละหมาดแล้วมันทำให้เขานึกถึงภารกิจหรือความต้องการของเขาก่อนที่เขาจะกล่าวมัน**” (บันทึกโดยอบูดาวูด หมายเลข 5065 ,อัน-นะสาอีย์ หมายเลข 1347 ,อัต-ติรมิซีย์

หมายเลข 3410 ท่านกล่าวว่าเป็นหะดีษหะสันเศาะฮีหฺ และชัยคฺ อัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺ ใน "เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ" หมายเลข 3230)

11. จากท่านอุมัร บินอัล-ค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ دَخَلَ السُّوقَ فَقَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَمَحَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ -وفي رواية- وَبُنِيَ لَهُ بَيْتًا فِيْ الْجَنَّةِ » [أخرجه الترمذي (رقم ٣٤٢٨-٣٤٢٩) وصححه الحاكم (٥٣٨/١-٥٣٩) وحسنه المنذري في الترغيب والترهيب (٥/٣) وحسنه الألباني في صحيح الجامع (رقم ٦٢٣١).]

ความว่า "ผู้ใดที่เข้าตลาดแล้วกล่าวว่า

"ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮุ วะหฺดะฮู ลาชะรีกะละฮฺ ละฮุลมุลกุ วะละฮุลหัมดุ ยุหฺยีย์วะยุมีตู วะฮุวะหัยยุน ลายะมูต บิยะดิฮิลคอยรุ วะฮุวะอะลา กุลลิชัยอินเกาะดีร

(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใด ๆคู่เคียงกับพระองค์ อำนาจและการสรรเสริญทั้งมวลเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เกิด พระองค์ทรงให้ตาย และพระองค์คือผู้ทรงชีวินไม่มี

วันตาย สิ่งที่ดีงามอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง)
อัลลอฮฺจะทรงบันทึกแก่เขาซึ่งพันพันความดี(หนึ่งล้าน) และจะทรงลบล้างแก่เขาซึ่งพันพันความผิด(หนึ่งล้าน) และจะทรงยกระดับแก่เขาซึ่งพันพันขั้น(หนึ่งล้าน) และบางรายงานกล่าวว่า และจะทรงสร้างแก่เขาซึ่งบ้านหลังหนึ่งในสวนสวรรค์)" (บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 3428-3429, อัล-หากิมกล่าวว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺ 1/538-539, อัล-มุนซิรีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษหะสันใน "อัต-ตัรฆีบ วัต-ตัรฮีบ" 3/5, และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะสัน ใน "เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ" หมายเลข 6231)

12. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

« مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ » [أخرجه مسلم (رقم) (2699).]

ความว่า "**ผู้ใดก็ตามที่ออกเดินทางเพื่อแสวงหาความรู้ อัลลอฮฺจะทรงทำให้หนทางไปสู่สวรรค์สะดวกง่ายดายแก่เขา**" บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2699

13. จากท่านอุมัร บินอัล-ค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وُضُوءَهُ ثُمَّ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ، فُتِحَتْ لَهُ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ » [أخرجه مسلم (رقم ٢٣٤) والترمذي (رقم ٥٥) واللفظ له.]

ความว่า "ผู้ใดอาบน้ำละหมาด ซึ่งเขาอาบน้ำละหมาดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วกล่าวว่า

อัชฮะดุ อัลลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะหฺดะฮู ลาชะรีกะละฮฺ วะอัชฮะดุ อันนะมุหัมมะดัน อับดุฮู วะเราะสูลุฮฺ อัลลอฮุมมัจอัลนีย์ มินัตเตาวาบีน วัจอัลนีย์ มินัลมุตะเฏาะฮฺฮิรีน

"ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใด ๆเคียงคู่กับพระองค์ และแท้จริงท่านนบีมุหัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ โอ้อัลลอฮฺขอให้ฉันเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เตาบัตต่อพระองค์ และขอให้ฉันเป็นหนึ่งในผู้แสวงหาความบริสุทธิ์ด้วยเถิด"

ประตูสวนสวรรค์ทั้ง 8 บานนั้นจะถูกเปิดให้แก่เขา และเขาจะเลือกเข้าจากประตูใดก็ได้ตามที่ต้องการ" (บันทึกโดยมุสลิม

หมายเลข 234 และอัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 55 สำนวนนี้เป็นของท่าน)

14. จากท่านอิบนุอุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ أَذَّنَ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ ، وَكُتِبَ لَهُ بِتَأْذِينِهِ فِي كُلِّ مَرَّةٍ سِتُّونَ حَسَنَةً ، وَبِإِقَامَتِهِ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً» [أخرجه ابن ماجه (رقم ٧٢٨) والبيهقي في سننه الكبرى (١/٤٣٣) والطبراني في الكبير (رقم ٣٤٥) وفي الأوسط (رقم ٨٧٢٨) والحاكم (١/٢٠٥) وصححه ووافقه الذهبي. وصححه الألباني في صحيح الجامع (رقم ٦٠٠٢).]

ความว่า "**ผู้ใดที่อะซานตลอดระยะเวลา 12 ปี สวนสวรรค์จะเป็นที่แน่นอนแล้วสำหรับเขา และจะถูกบันทึกในทุก ๆ ครั้งที่อะซาน 60 ความดี และอิกอมะฮฺ 30 ความดี**" (บันทึกโดยอิบนุมาญะฮฺ หมายเลข 728, อัล-บัยฮะกีย์ ใน "สุนัน อัล-กุบรอ" หมายเลข 1/433 , อัฏ-เฏาะบะรอนีย์ ใน "อัล-กะบีร" หมายเลข 345, ใน "อัล-เอาสัฏ" หมายเลข 8728, อัล-หากิมกล่าวว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของอัซ-ซะฮะบีย์ หมายเลข 1/205, และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺ ใน "เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ" หมายเลข 6002)

15. จากท่านอบีมูซา อัล-อัชอะรีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ ، دَخَلَ الْجَنَّةَ» [أخرجه البخاري (رقم ٥٧٤) ومسلم (رقم ٦٣٥).]

ความว่า "**ผู้ใดที่ละหมาดในเวลาที่เยือกเย็นทั้งสอง (ละมาดศุบุหฺและอัศรฺ) ย่อมได้เข้าสวนสวรรค์**" (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 574 และมุสลิม หมายเลข 635)

16. จากท่านอุบาดะฮฺ บินอัศ-ศอมิต เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«خَمْسُ صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللهُ عَلَى الْعِبَادِ فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ لَمْ يُضَيِّعْ مِنْهُنَّ شَيْئًا اسْتِخْفَافًا بِحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللهِ عَهْدٌ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ لَمْ يَأْتِ بِهِنَّ ، فَلَيْسَ لَهُ عِنْدَ اللهِ عَهْدٌ ، إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ ، وَإِنْ شَاءَ أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ» [أخرجه أبو داود (رقم ١٤٢٠) وابن ماجه (رقم ١٤٠١) وابن حبان (رقم ١٧٢٩) وأحمد (٣١٥/٥) والبيهقي (٣٦١/١) وصححه الألباني في صحيح الجامع (رقم ٣٢٤٣).]

ความว่า "**อัลลอฮฺทรงกำหนดให้ปวงบ่าวละหมาดห้าเวลา ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติได้ครบถ้วน โดยไม่มีการขาดตกบกพร่องที่เกิดจากความไม่เอาใจใส่ อัลลอฮฺทรงให้สัญญาว่าพระองค์จะให้เขาได้เข้าสู่สวนสวรรค์ แต่ถ้าหากผู้ใดไม่**

ปฏิบัติ เขาก็จะไม่ได้รับคำสัญญาใด ๆ จากอัลลอฮฺ หากพระองค์ประสงค์ก็จะทรงลงโทษเขา และหากพระองค์ประสงค์ก็จะให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์” (บันทึกโดยอบูดาวูด หมายเลข 1420, อิบนุมาญะฮฺ หมายเลข 1401, อิบนุหิบบาน หมายเลข 1729, อะหฺมัด หมายเลข 5/315, อัล-บัยฮะกีย์ หมายเลข 1/361, และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษท่เศาะฮีหฺ ใน “เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ” หมายเลข 3243)

17. จากท่านอุกบะฮฺ บินอามิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ ، فَيُحْسِنُ وُضُوءَهُ ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّ رَكْعَتَيْنِ ، مُقْبِلٌ عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ ، إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ» [أخرجه مسلم (رقم ٢٣٤).]

ความว่า “**ไม่มีมุสลิมคนใดที่อาบน้ำละหมาดซึ่งเขาก็ได้อาบน้ำละหมาดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ หลังจากนั้นเขาได้ละหมาด 2 ร็อกอะฮฺด้วยการมุ่งทั้งจิตและกาย นอกจากสวนสวรรค์จะเป็นที่แน่นอนแล้วสำหรับเขา**” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 234)

18. จากท่านอุมมุหะบีบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَـا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِـمٍ يُصَلِّي ، كُلَّ يَوْمٍ ثِنْتَي عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطَوُّعاً غَيْرَ فَرِيضَةٍ إِلَّا بَنَى اللهُ لَـهُ بَيْتاً فِي الجَنَّةِ، أَوْ إِلَّا بُنِيَ لَـهُ بَيْتٌ فِي الجَنَّةِ» [أخرجه مسلم (رقم 728).]

ความว่า “**ไม่มีบ่าวมุสลิมคนใดที่ได้ละหมาดสุนัตวันละ 12 ร็อกอะฮฺ นอกจากอัลลอฮฺจะสร้างบ้านให้เขาหลังหนึ่งในสวนสวรรค์ หรือไม่ก็จะมีบ้านหลังหนึ่งจะถูกสร้างให้เขาในสวนสวรรค์**” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 728)

19. จากท่านอับดุลลอฮฺ บินสะลาม เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصِلُوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ». [أخرجه الترمذي (رقم 2485) وابن ماجه (3251) وقال الترمذي: هذا حديث صحيح، وصححه الألباني في صحيح الجامع (رقم 7865).]

ความว่า “**โอ้มนุษย์เอ๋ย ! พวกท่านจงแพร่สลาม จงเลี้ยงอาหาร, จงเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติ และละหมาดในยามค่ำคืนขณะที่ผู้อื่นต่างหลับใหล แล้วท่านจะได้เข้าสวนสวรรค์ด้วยความสันติราบรื่น**” (บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์

หมายเลข 2485, อิบนุมาญะฮฺ หมายเลข 3251 และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษที่เศาะฮีหฺ ใน “เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ” หมายเลข 7865)

20. จากท่านสะฮฺล บินสะอัด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَابًا يُقَالُ لَهُ الرَّيَّانُ، يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لاَ يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، يُقَالُ أَيْنَ الصَّائِمُونَ؟ فَيَقُومُونَ، لاَ يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، فَإِذَا دَخَلُوا أُغْلِقَ فَلَمْ يَدْخُلْ مِنْهُ أَحَدٌ» وزِيْدَ عند ابن ماجه : «وَمَنْ دَخَلَهُ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا». [أخرجه البخاري (رقم (1896) ومسلم (رقم (1152).]

ความว่า “**แท้จริง ในสวรรค์นั้นมีประตูหนึ่งมีชื่อเรียกว่า อัรฺ-ร็อยยาน ในวันกิยามะฮฺผู้ถือศีลอดจะเข้าสวรรค์จากประตูนี้ ไม่มีผู้ใดสักคนเข้าจากประตูนี้นอกจากพวกเขา จะมีเสียงถามขึ้นมาว่า “ไหนเล่าบรรดาผู้ถือศีลอด ?” (เพื่อเรียกให้พวกเขาได้เข้าสวรรค์จากประตูนี้) แล้วพวกเขาก็จะยืนขึ้น ไม่มีผู้ใดสักคนเข้าจากประตูนี้นอกจากพวกเขา เมื่อพวกเขาได้เข้าไปหมดแล้ว ประตูนี้ก็จะถูกปิด จึงไม่มีผู้ใดได้เข้าไปจากประตูนี้อีกนอกจากพวกเขา” มีสำนวนเพิ่มเติมจากสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺว่า “ผู้ใดที่ได้เข้า**

จากประตูนี้ เขาจะไม่กระหายอีกเลยชั่วนิรันดร์" (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 1896, มุสลิม หมายเลข 1152)

21. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمُ الْيَوْمَ صَائِمًا ؟ ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ : أَنَا ، قَالَ : فَمَنْ تَبِعَ مِنْكُمُ الْيَوْمَ جَنَازَةً ؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ : أَنَا ، قَالَ : فَمَنْ أَطْعَمَ مِنْكُمُ الْيَوْمَ مِسْكِينًا ؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ : أَنَا ، قَالَ : فَمَنْ عَادَ مِنْكُمُ الْيَوْمَ مَرِيضًا ؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ : أَنَا ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَا اجْتَمَعْنَ فِي امْرِئٍ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ».

[أخرجه مسلم (رقم ١٠٢٨).]

ความว่า " "**ใครที่ถือศีลอดบ้างวันนี้ ?" ท่านอบูบักรกล่าวว่า "ฉัน" และท่านถามอีกว่า "ใครตามไปส่งญะนาซะฮฺบ้างวันนี้ ?" ท่านอบูบักรกล่าวว่า "ฉัน" และท่านถามอีกว่า "ใครแจกจ่ายอาหารให้คนยากจนบ้างวันนี้ ?" ท่านอบูบักรกล่าวว่า "ฉัน" และท่านก็ถามอีกว่า "ใครไปเยี่ยมคนป่วยบ้างวันนี้ ?" ท่านอบูบักรกล่าวว่า "ฉัน" และท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า "ไม่มีผู้ใดที่ได้รวมการงานดังกล่าวอยู่ในตัวเขา เว้นแต่เขาจะได้เข้าสวนสวรรค์**" " (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 1028)

22. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

[أخرجه البخاري (رقم ١٧٧٣) ومسلم (رقم ١٣٤٩).]

ความว่า "**จากอุมเราะฮฺหนึ่งไปสู่อีกอุมเราะฮฺหนึ่งจะถูกลบล้างบาป(ที่มีขึ้น)ระหว่างสองอุมเราะฮฺดังกล่าว และสำหรับหัจญ์มับรูรฺไม่มีสิ่งใดสามารถตอบแทนใดนอกจากสวนสวรรค์เท่านั้น**" (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 1773 และมุสลิม หมายเลข 1349)

23. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَثَلُ الْمُـجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللهِ - وَاللهُ أَعْلَـمُ بِمَنْ يُـجَاهِدُ فِي سَبِيلِـهِ - كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ، وَتَوَكَّلَ اللهُ لِلْـمُـجَاهِدِ فِي سَبِيلِـهِ بِأَنْ يَتَوَفَّاهُ أَنْ يُدْخِلَـهُ الْجَنَّةَ، أَوْ يَرْجِعَهُ سَالِـماً مَعَ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ». [أخرجه البخاري (رقم 2787) ومسلم (رقم 1876).]

ความว่า "**อุปมาผู้ที่ออกต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺเป็นผู้ที่ทรงรู้ยิ่งว่าผู้ใดที่ออกต่อสู้ในหนทางของพระองค์**

จริง อุปมัยผู้ที่ถือศีลอด หรือผู้ที่ดำรงการละหมาด อัลลอฮฺจะมอบให้แก่ผู้ที่ออกต่อสู้ในหนทางของพระองค์ หากเสียชีวิตเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ของพระองค์ หรือไม่เขาก็จะได้เดินทางกลับอย่างปลอดภัยพร้อมทั้งได้รับภาคผลบุญและทรัพย์สินของข้าศึก” (บันทึกโดยอัล-บุคอรียฺ หมายเลข 2787 และมุสลิม หมายเลข 1876)

24. จากท่านหุซัยฟะฮฺ บินอัล-ยะมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

« إِنَّ رَجُلًا كَانَ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ أَتَاهُ الْمَلَكُ لِيَقْبِضَ رُوحَهُ ، فَقِيلَ لَهُ : هَلْ عَمِلْتَ مَنْ خَيْرٍ ؟ قَالَ : مَا أَعْلَمُ . قِيلَ لَهُ : انْظُرْ . قَالَ : مَا أَعْلَمُ شَيْئًا ، غَيْرَ أَنِّي كُنْتُ أُبَايِعُ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا وَأُجَازِيهِمْ فَأُنْظِرُ الْمُوسِرَ ، وَأَتَجَاوَزُ عَنِ الْمُعْسِرِ ، فَأَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ » [أخرجه البخاري (رقم ٣٤٥١) ومسلم (رقم ١٥٦٠)].

ความว่า “**แท้จริงมีชายคนหนึ่งที่เคยมีชีวิตก่อนหน้าพวกท่าน ก่อนที่เขาจะเสียชีวิตมลาอิกะฮฺได้มาเขาเพื่อที่จะยึดวิญญาณ พลันถามเขาว่า "ท่านได้ทำความดีอะไรบ้าง (ในช่วงที่มีชีวิตอยู่) ? เขาตอบว่า “ฉันจำอะไรไม่ได้” มลาอิกะฮฺกล่าวแก่เขาว่า “จงนึกให้ดี” เขาได้กล่าวว่า “ฉันจำอะไรไม่ได้เลย นอกจากฉันเคยทำการซื้อขายกับผู้คนใน**

โลกดุนยา และฉันได้อำนวยเวลาให้กับคนรวยเพื่อเขาจะได้จ่ายหนี้ของเขาตามที่เขาสะดวกและอภัยต่อผู้ยากไร้ ดังนั้นอัลลอฮฺจึงให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์" (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 3451 และมุสลิม หมายเลข 1560)

25. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«أَنَّ رَجُلًا رَأَى كَلْبًا يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَأَخَذَ الرَّجُلُ خُفَّهُ فَجَعَلَ يَغْرِفُ لَهُ بِهِ حَتَّى أَرْوَاهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ». [أخرجه البخاري (رقم ١٧٣)].

ความว่า "**มีชายคนหนึ่งเขาเห็นสุนัขกำลังเลียรอยชื้นของพื้นดินเนื่องจากความหิวกระหาย ชายผู้นั้นจึงถอดรองเท้าหุ้มส้นของเขาไปตักน้ำมาให้มันดื่มจนดับกระหาย ดังนั้นอัลลอฮฺจึงชื่นชมเขาและให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์**" (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 173)

26. จากท่านสะฮฺลฺ บินสะอัด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«وَأَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا وَأَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى وَفَرَّجَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا». [أخرجه البخاري (رقم ٥٣٠٤)].

ความว่า “**ฉันและผู้ให้ความอนุเคราะห์เด็กกำพร้าอยู่ในสวนสวรรค์เช่นนี้ และท่านได้ชูนิ้วชี้และนิ้วกลางขึ้นพร้อมแยกทั้งสองนิ้วให้ห่างกันนิดเดียว**” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 5304)

27. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«لَقَدْ رَأَيْتُ رَجُلًا يَتَقَلَّبُ فِي الْجَنَّةِ فِي شَجَرَةٍ قَطَعَهَا مِنْ ظَهْرِ الطَّرِيقِ كَانَتْ تُؤْذِي النَّاسَ». [أخرجه مسلم (رقم ١٩١٤).]

ความว่า “**ฉันได้เห็นคนหนึ่งพลิกตัวไปมาอยู่ในสวนสวรรค์เพียงเพราะว่าเขาโค่นต้นไม้ต้นหนึ่งที่สร้างอันตรายแก่ผู้คนบนท้องถนน**” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 1914)

28. จากท่านสะฮฺลฺ บินสะอัด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ، أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ».[أخرجه البخاري (رقم ٦٤٧٤)]

ความว่า ““**ผู้ใดที่ประกันตนเองได้ว่าจะรักษาลิ้นและอวัยวะเพศของเขาจากการละเมิดได้ แน่นอนฉันจะรับประกัน**

สวนสวรรค์ให้แก่เขา”” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 6474)

29. จากท่านอบีอัด-ดัรดาอ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า มีชายคนหนึ่งได้กล่าวแก่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า

« يَا رَسُولَ اللَّهِ دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ ، قَالَ : لَا تَغْضَبْ وَلَكَ الْجَنَّةُ».

[أخرجه الطبراني في الأوسط (رقم (٢٣٧٤) وأبو يعلي في المسند (رقم (١٥٩٣) وقال المنذري في الترغيب والترهيب (٢٧٧/٣): رواه الطبراني بإسنادين أحدهما صحيح، وصححه الألباني في صحيح الجامع (رقم ٧٣٧٤).]

ความว่า **“โอ้ท่านเราะสูลของอัลลอฮฺ จงให้ข้อแนะนำแก่ฉันซึ่งการงานที่จะทำให้ฉันเข้าสวนสวรรค์เถิด ท่านนบีกล่าวว่า “ท่านอย่าโกรธ” แล้วสวนสวรรค์ก็จะเป็นของท่าน”** (บันทึกโดยอัฏ-เฏาะบะรอนีย์ ใน “อัล-เอาสัฏ” หมายเลข 2374, อบูยุอฺลา ใน “อัล-มุสนัด” หมายเลข 1593, อัล-มุนซิรีย์ ใน “อัต-ตัรฆีบ วัต-ตัรฮีบ” หมายเลข 3/277, ท่านอัฏ-เฏาะบะรอนีย์ ได้บันทึกไว้สองรายงาน ซึ่งหนึ่งในนั้นเป็นสายรายงานที่เศาะฮีหฺ และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษที่เศาะฮีหฺ ใน “เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ” หมายเลข 7374)

30. จากท่านอบีอัด-ดัรดาอ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

« الْوَالِدُ أَوْسَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَإِنْ شِئْتَ فَأَضِعْ ذَلِكَ الْبَابَ أَوْ احْفَظْهُ ». [أخرجه الترمذي (رقم ١٩٠٠) وابن حبان (رقم ٢٠٢٣) والحاكم (١٥٢/٤) وصححوه، وصححه الألباني في صحيح الجامع (رقم ٧١٤٥).]

ความว่า “**(การเชื่อฟังและทำดีต่อ)บิดามารดานั้นย่อมทำให้ได้เข้าสวนสวรรค์ทางประตูกลาง(ซึ่งเป็นทางเข้าสวนสวรรค์ที่ดีที่สุด) ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับท่านว่าจะเพิกเฉยต่อประตูนั้น (ด้วยการไม่เอาใจใส่ต่อการเชื่อฟังและทำดีต่อบิดามารดา) หรือให้ท่านเอาใจใส่กับมัน(ด้วยการเชื่อฟังและทำต่อบิดามารดา)**” (บันทึกอัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 1900, อิบนุหิบบาน หมายเลข 2023, อัล-หากิม หมายเลข 4/152, และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษที่เศาะฮีหฺ ใน “เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ” หมายเลข 7145)

31. จากท่านมุอาวิยะฮฺ บินญาฮิมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า ท่านญาฮิมะฮฺ ได้มาหาท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَدْتُ أَنْ أَغْزُوَ وَقَدْ جِئْتُ أَسْتَشِيرُكَ فَقَالَ هَلْ لَكَ مِنْ أُمٍّ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَالْزَمْهَا فَإِنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ رِجْلَيْهَا». [أخرجه أحمد (٤٢٩/٣) والحاكم (١٥١/٤) وصححه ووافقه الذهبي، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (رقم ٢٦٠٤).]

ความว่า “**โอ้ท่านเราะสูลของอัลลอฮฺ ฉันต้องการออกไปทำสงคราม ซึ่งฉันมาเพื่อขอคำปรึกษาจากท่าน ท่านนบีจึงถามเขาว่า "ท่านมีมารดาอยู่หรือไม่?" ท่านญาฮิมะฮฺตอบว่า “มีครับ” ท่านนบีจึงกล่าวแก่เขาว่า “จงกลับไปอยู่กับแม่ของท่าน เพราะแท้จริงสวรรค์อยู่ใต้ฝ่าเท้าของนาง**” (บันทึกโดยอะหฺมัด หมายเลข 3/429, อัล-หากิม หมายเลข 4/151 เป็นหะดีษที่เศาะฮีหฺและสอดคล้องกับความคิดเห็นของอัซ-ซะฮะบีย์ และชัยค์อัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษหะสัน ใน “เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ” หมายเลข 2604)

32. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสว่า

«مَا لِعَبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ احْتَسَبَهُ إِلَّا الْجَنَّةُ». [أخرجه البخاري (رقم ٦٤٢٤).]

ความว่า “**ไม่มีสิ่งใดที่บ่าวผู้ศรัทธาจะได้รับการตอบแทนจากข้า เมื่อข้าได้ทำให้คนรักของเขา(ลูก,พี่น้อง ฯลฯ) เสียชีวิตไป แล้วเขาก็อดทนต่อความสูญเสียนั้น นอกจากสวนสวรรค์**” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 6424)

33. จากท่านอบีมูซา อัล-อัชอะรีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ قَالَ اللَّهُ لِمَلائِكَتِهِ : قَبَضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي ؟ فَيَقُولُونَ : نَعَمْ ، فَيَقُولُ : قَبَضْتُمْ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ ؟ فَيَقُولُونَ : نَعَمْ . فَيَقُولُ : مَاذَا قَالَ عَبْدِي ؟ فَيَقُولُونَ : حَمِدَكَ وَاسْتَرْجَعَ ، فَيَقُولُ اللَّهُ : ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ ، وَسَمُّوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ». [أخرجه الترمذي (رقم ١٠٢١) وحسنه، وصححه ابن حبان كما في موارد الظمآن (رقم ٧٢٦) وحسنه الألباني في صحيح الجامع (رقم ٧٩٥)].

ความว่า “**เมื่อลูกของบ่าวคนหนึ่งได้เสียชีวิต อัลลอฮฺได้ดำรัสแก่มลาอิกะฮฺว่า “พวกเจ้าได้เอาชีวิตลูกของบ่าวของฉันใช่มั้ย ?” บรรดามลาอิกะฮฺตอบว่า “ใช่แล้ว” พระองค์ได้ดำรัสอีกว่า “พวกเจ้าได้ยึดแก้วตาดวงใจ(ลูกน้อย)ของเขาใช่มั้ย ?” บรรดามลาอิกะฮฺตอบว่า “ใช่แล้ว” พระองค์ได้ดำรัสอีกว่า “แล้วบ่าวของฉันได้กล่าวอะไรบ้าง ?” บรรดามลาอิกะฮฺตอบว่า “เขาได้สรรเสริญต่อพระองค์และกล่าวว่า**

แท้จริงเราเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺและเราจะต้องกลับไปยังพระองค์” อัลลอฮฺจึงดำรัสว่า “จงสร้างบ้านหลังหนึ่งในสวนสวรรค์แก่บ่าวของฉัน และตั้งชื่อมันว่าบ้านแห่งการสรรเสริญ(บัยตุลหัมด์)” (บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 1021 ท่านได้กล่าวว่าเป็นหะดีษหะสัน ,อิบนุหิบบาน ใน “มะวาริด อัซ-ซ็อมอาน” หมายเลข 726, และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษที่หะสัน ใน “เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ” หมายเลข 795)

34. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا، وَصَامَتْ شَهْرَهَا، وَحَصَّنَتْ فَرْجَهَا، وَأَطَاعَتْ بَعْلَهَا، قِيلَ لَهَا : ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتِ ». [أخرجه ابن حبان وصححه كما في موارد الظمآن (رقم 1296) وصححه الألباني في صحيح الجامع (رقم 660).]

ความว่า “**เมื่อสตรีได้ทำการละหมาด 5 เวลา (ต่อวัน) ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน รักษาอวัยวะเพศของเธอ (ด้วยการห่างไกลจากการผิดประเวณี) และเชื่อฟังสามีของเธอ จะมีเสียงกล่าวแก่เธอว่า จงเข้าสวนสวรรค์ทางประตูใดก็ได้ตามที่เธอปรารถนา**” (บันทึกโดยอิบนุหิบบาน ท่านได้กล่าว

ว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺ ดูใน “มะวาริด อัซ-ซ็อมอาน” หมายเลข 1296 และชัยคฺอัล-อัลบานีย์ได้กล่าวว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺ ใน หนังสือ “เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ” หมายเลข 660)

35. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ الْكِبْرِ وَالْغُلُولِ وَالدَّيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ». [أخرجه الترمذي (رقم ١٥٧٢) وابن ماجه (رقم ٢٤١٢) وابن حبان في صحيحه (رقم ١٩٨) والحاكم (٢٦/٢) وصححه ووافقه الذهبي. وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي].

ความว่า “**ผู้ใดที่เสียชีวิตในสภาพที่เขาบริสุทธิ์จากสามประการนี้ นั่นคือความหยิ่งยโส การยักยอกทรัพย์เชลยและการมีหนี้สิน เขาย่อมได้เข้าสวนสวรรค์**” (บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 1572, อิบนุมาญะฮฺ หมายเลข 2412, อิบนุหิบบาน ใน “อัศ-เศาะฮีหฺ” หมายเลข 198, อัล-หากิม หมายเลข 2/26 ซึ่งท่านได้กล่าวว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺและสอดคล้องกับความคิดเห็นของอัซ-ซะฮะบีย์ และชัยคฺอัล-อัลบานีย์ได้กล่าวว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺ ใน “เศาะฮีหฺ สุนัน อัต-ติรมิซีย์”)

36. จากท่านอุมัร บินอัล-ค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ ، وَهُوَ مِنَ الاثْنَيْنِ أَبْعَدُ مَنْ أَرَادَ بُحْبُوحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ». [أخرجه الترمذي (رقم (٢١٦٥) وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب.]

ความว่า “**จำเป็นที่ท่านทั้งหลายจะต้องอยู่ร่วมกับหมู่คณะ และท่านทั้งหลายจงระวังการแตกแยก แท้จริงชัยฏอนจะอยู่กับคนที่ปลีกตัวออกมาเพียงลำพัง และมันจะออกห่างจาก 2 คน (ผู้อยู่กับหมู่คณะ) ซึ่งผู้ใดที่ต้องการความสุขแห่งสวนสวรรค์จำเป็นที่เขาจะต้องอยู่ร่วมกับหมู่คณะ (คำว่า “อัล-ญะมาอะฮ”ในที่นี้ไม่ได้หมายถึง คนหมู่มากคือมาตรฐานของความถูกต้อง แต่หมายถึงหมู่คณะที่อยู่บนความถูกต้อง -ผู้แปล)**” (บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 2165 ซึ่งท่านกล่าวว่าเป็นหะดีษหะสัน เศาะฮีหฺเฆาะรีบ)

37. จากท่านอับดุลลอฮฺ บินอัมรฺ บินอัล-อาศ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُزَحْزَحَ عَنِ النَّارِ، وَيُدْخَلَ الْجَنَّةَ، فَلْتَأْتِهِ مَنِيَّتُهُ وَهُوَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَلْيَأْتِ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُؤْتَى إِلَيْهِ». [أخرجه مسلم (رقم ١٨٤٤).]

ความว่า "**ผู้ใดปรารถนาที่จะได้รับการปลดปล่อยให้รอดพ้นจากไฟนรก และได้เข้าสวนสวรรค์ ก็จงให้ความตายมาเยือนเขาขณะที่เขาดำรงสภาพเป็นผู้ศรัทธามั่นต่ออัลลอฮฺและวันสิ้นโลก และจงปฏิบัติต่อผู้คนในสิ่งที่เขาปรารถนาให้ผู้คนปฏิบัติต่อตัวเขาเอง**" (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 1844)

38. จากท่านอุบาดะฮฺ บินอัศ-ศอมิต เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«اضْمَنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَضْمَنْ لَكُمُ الْجَنَّةَ اصْدُقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ، وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ، وَأَدُّوا إِذَا اؤْتُمِنْتُمْ، وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ وَغُضُّوا أَبْصَارَكُمْ، وَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ». [أخرجه أحمد (٣٢٣/٥) وابن حبان في صحيحه (رقم ٢٧١) والحاكم (٣٥٨/٤-٣٥٩) وصححه وحسنه الألباني في صحيح الجامع (رقم ١٠١٨).]

ความว่า "**พวกเจ้าจงรักษาคุณลักษณะจาก 6 ประการแล้วฉันจะประกันพวกเจ้าด้วยสวนสวรรค์ จงพูดความจริงเมื่อท่านพูด และจงรักษาสัญญาเมื่อท่านสัญญา และจง**

รักษาอะมานะฮฺ(ความไว้วางใจ)เมื่อท่านได้รับมอบหมาย และจงสงวนอวัยวะเพศ และจงรักษาสายตาของท่าน และจงยั้งมือของท่าน” (บันทึกโดยอะหฺมัด หมายเลข 5/323, อิบนุหิบบานใน “อัศ-เศาะฮีหฺ” หมายเลข 271, อัล-หากิม หมายเลข 4/358-359 ท่านกล่าวว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺ และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษหะสัน ใน “เศาะฮีหฺ อัล-ญามิอฺ” หมายเลข 1018)

39. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ عَادَ مَرِيضًا أَوْ زَارَ أَخًا لَهُ فِي اللَّهِ نَادَاهُ مُنَادٍ أَنْ طِبْتَ وَطَابَ مَمْشَاكَ وَتَبَوَّأْتَ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلاً ». [أخرجه الترمذي (رقم 2008) وقال: هذا حديث حسن غريب، وحسنه الألباني في صحيح سنن الترمذي].

ความว่า “**ผู้ใดไปเยี่ยมคนไข้หรือเยี่ยมเพื่อนคนหนึ่งในแนวทางของอัลลอฮฺ จะมีผู้เรียกเขาว่า “ท่านเป็นคนดีแล้ว การเดินทางของท่านดีแล้ว และท่านได้เตรียมบ้านในสวรรค์แล้ว**” (บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 2008 ท่านได้กล่าวว่าเป็นหะดีษหะสัน เฆาะรีบ และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษหะสัน ใน “เศาะฮีหฺ สุนัน อัต-ติรมิซีย์”)

40. จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า

«سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ ، قَالَ : التَّقْوَى وَحُسْنُ الْخُلُقِ، وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرَ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ ، فَقَالَ : الْفَمُ وَالْفَرْجُ ». [أخرجه الترمذي (رقم ٢٠٠٤) وقال: هذا حديث صحيح غريب، وحسنه الألباني في صحيح سنن الترمذي.]

ความว่า "**ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ถูกถามถึงสิ่งที่ทำให้มนุษย์ได้เข้าสวนสวรรค์มากที่สุด ท่านนบีได้กล่าวว่า "ความยำเกรงต่ออัลลอฮฺและการมีจรรยามารยาทที่ดีงาม" และท่านนบีถูกถามถึงสิ่งที่ทำให้มนุษย์ได้เข้านรกมากที่สุด ท่านนบีได้กล่าวว่า "ปากและอวัยวะเพศ" "**

(บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 2004 ท่านได้กล่าวว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺเฆาะรีบ และชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะดีษหะสัน ใน "เศาะฮีหฺ สุนัน อัต-ติรมิซีย์")

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

والحمد لله رب العالمين